

RECHTSPRAAK

werkgeefster/werknemer

Ontbinding arbeidsovereenkomst drugsverslaafde werknemer zonder toekenning vergoeding. Terugval nadat werknemer eerder is genezen, komt in beginsel voor zijn eigen rekening.

Werknemer is sinds 2004 in dienst in de functie Operator Productie. Werkgeefster verzoekt ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Daartoe wordt het volgende aangevoerd. Vanaf 1 november 2010 tot en met 4 januari 2012 heeft werknemer wegens arbeidsongeschiktheid niet gewerkt. Hij bleek verslaafd aan drugs en is daarvoor opgenomen en in behandeling geweest. Werknemer functioneerde na zijn herstel aanvankelijk goed, maar in 2013 en 2014 is hij minder gaan functioneren. Werknemer heeft naar aanleiding van een aantal incidenten waarschuwingen gekregen. Op 26 november 2014 heeft werknemer zich opnieuw ziek gemeld. Werknemer heeft medegedeeld dat hij was teruggevallen in zijn drugsverslaving, zodanig dat hij opnieuw moet worden opgenomen en behandeld. Werkgeefster heeft het vertrouwen in werknemer verloren. Daarbij speelt ook een rol dat werknemer moet werken met machines en verhitting. Voor toekenning van een vergoeding is geen plaats, aldus werkgeefster. Werknemer verzoekt primair het ontbindingsverzoek af te wijzen.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Een drugsverslaving als zodanig is een stoornis (van de geestvermogens) en derhalve een ziekte. Indien de werknemer die daaraan lijdt door zijn werkgever in de gelegenheid is gesteld om zijn verslaving lopende de arbeidsovereenkomst te overwinnen en dit tot volledige genezing heeft geleid, komt de terugval in de verslaving voor risico van werknemer, tenzij de terugval verband houdt met enigerlei andere (niet drugsgelateerde) stoornis (ziekte) van de werknemer, waardoor hij zodanig wordt beheerst dat het niet mogelijk voor hem is om weerstand te bieden aan de verleiding om drugs te gebruiken. Werknemer heeft gesteld dat hij na zijn herstel te kampen heeft gekregen met persoonlijke problemen als gevolg waarvan zijn psychische problemen en de problemen in zijn persoon weer zijn toegenomen, hetgeen heeft geleid tot hernieuwd drugsgebruik. De aard en omvang van de psychische problemen heeft werknemer niet (voldoende) uiteengezet. Hij heeft verder niet (voldoende) aannemelijk gemaakt dat deze problemen een stoornis opleveren, zodanig dat het voor hem onmogelijk was om weerstand te bieden aan de verleiding om opnieuw drugs te gebruiken. Bij gebreke daarvan is het aannemelijk dat werknemer voor de door hem ondervonden problemen een andere oplossing had kunnen kiezen dan het gebruik van drugs (zoals contact met een hulpverlener). Voorstelbaar is dat werkgeefster het vertrouwen in werknemer heeft verloren. De arbeidsovereenkomst wordt ontbonden, zonder toekenning van een vergoeding. Wel is er aanleiding de

beëindigingsdatum op een iets latere datum te bepalen dan gebruikelijk (1 mei 2015).

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 24-03-2015

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2015:5331

Zaaknummer: 3817631 \ EJ VERZ 15-80422

Rechters: M. Nijenhuis

Advocaten: G.B.M. Zuidgeest en I. Scheele

Wetsartikelen: 7:685 BW